Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
LAILA MEDINA
της 1ης Αυγούστου 2025 [1]

Υπόθεση C-422/24

Integritetsskyddsmyndigheten
κατά
AB Storstockholms Lokaltrafik

[αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen
(Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Σουηδία)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με χρήση κάμερας σώματος την οποία φέρουν ελεγκτές εισιτηρίων που εργάζονται σε εταιρία δημόσιων συγκοινωνιών – Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο υποκείμενο των δεδομένων – Άρθρα 13 και 14»

I. Εισαγωγή

1. Η υπό κρίση υπόθεση αφορά την υποχρέωση ενός υπευθύνου επεξεργασίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 4, σημείο 7, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (στο εξής: ΓΚΠΔ) [2], να παρέχει πληροφορίες σε υποκείμενο των δεδομένων σε περίπτωση συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με χρήση κάμερας σώματος την οποία φέρουν οι ελεγκτές εισιτηρίων δημόσιων συγκοινωνιών. Η υποχρέωση ενημέρωσης που υπέχει ο υπεύθυνος επεξεργασίας έναντι των υποκειμένων τα οποία αφορά η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποτελεί απόρροια του δικαιώματος ενημέρωσης το οποίο αναγνωρίζεται στα υποκείμενα των δεδομένων από τα άρθρα 12 έως 14 του ΓΚΠΔ [3]. Ως ακρογωνιαίος λίθος της αρχής της διαφάνειας [4], το δικαίωμα ενημέρωσης «εγγυάται τη διαφάνεια κάθε επεξεργασίας» στο πλαίσιο του ΓΚΠΔ [5].

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

2 Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

3 Πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 2024, Meta Platforms Ireland (Αντιπροσωπευτική αγωγή) (C-757/22, EU:C:2024:598, σκέψη 58).

4 Vrabec, H. U., *Data Subject Rights under the GDPR*, Oxford University Press, Οξφόρδη, 2021, σ. 64.

5 Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Cruz Villalón στην υπόθεση Bara κ.λπ. (C-201/14, EU:C:2015:461, σημείο 74).

2. Το Δικαστήριο καλείται, ειδικότερα, να αποφανθεί σχετικά με το εάν, σε περιπτώσεις που αφορούν τη συλλογή δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος, η κατάλληλη νομική βάση είναι το άρθρο 13 ή το άρθρο 14 του ΓΚΠΔ. Η οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής καθεμίας από αυτές τις διατάξεις έχει σημαντικές συνέπειες για τον χρόνο παροχής των πληροφοριών, καθώς και για τις ενδεχόμενες εξαιρέσεις.

II. Το νομικό πλαίσιο

3. Το άρθρο 13 του ΓΚΠΔ, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων», προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν υποκείμενο των δεδομένων συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, κατά τη λήψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων όλες τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπευθύνου επεξεργασίας και, κατά περίπτωση, του εκπροσώπου του υπευθύνου επεξεργασίας,

β) τα στοιχεία επικοινωνίας του υπευθύνου προστασίας δεδομένων, κατά περίπτωση,

γ) τους σκοπούς της επεξεργασίας για τους οποίους προορίζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και τη νομική βάση για την επεξεργασία,

δ) εάν η επεξεργασία βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο στ), τα έννομα συμφέροντα που επιδιώκονται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή από τρίτο,

ε) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ενδεχομένως,

στ) κατά περίπτωση, την πρόθεση του υπευθύνου επεξεργασίας να διαβιβάσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό και την ύπαρξη ή την απουσία απόφασης επάρκειας της Επιτροπής ή, όταν πρόκειται για τις διαβιβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 46 ή 47 ή στο άρθρο 49 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, αναφορά στις ενδεδειγμένες ή κατάλληλες εγγυήσεις και τα μέσα για να αποκτηθεί αντίγραφό τους ή στο πού διατέθηκαν.

2. Εκτός από τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, κατά τη λήψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τις εξής επιπλέον πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση θεμιτής και διαφανούς επεξεργασίας:

α) το χρονικό διάστημα για το οποίο θα αποθηκευτούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή, όταν αυτό είναι αδύνατο, τα κριτήρια που καθορίζουν το εν λόγω διάστημα,

β) την ύπαρξη δικαιώματος υποβολής αιτήματος στον υπεύθυνο επεξεργασίας για πρόσβαση και διόρθωση ή διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή περιορισμό της επεξεργασίας που αφορούν το υποκείμενο των δεδομένων ή δικαιώματος αντίταξης στην επεξεργασία, καθώς και δικαιώματος στη φορητότητα των δεδομένων,

γ) όταν η επεξεργασία βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α), την ύπαρξη του δικαιώματος να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του οποτεδήποτε, χωρίς να θιγεί η νομιμότητα της επεξεργασίας που βασίστηκε στη συγκατάθεση πριν από την ανάκλησή της,

δ) το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή,

ε) κατά πόσο η παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποτελεί νομική ή συμβατική υποχρέωση ή απαίτηση για τη σύναψη σύμβασης, καθώς και κατά πόσο το υποκείμενο των δεδομένων υποχρεούται να παρέχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και ποιες ενδεχόμενες συνέπειες θα είχε η μη παροχή των δεδομένων αυτών,

στ) την ύπαρξη αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης προφίλ, που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφοι 1 και 4 και, τουλάχιστον στις περιπτώσεις αυτές, σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τη λογική που ακολουθείται, καθώς και τη σημασία και τις προβλεπόμενες συνέπειες της εν λόγω επεξεργασίας για το υποκείμενο των δεδομένων.

3. Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προτίθεται να επεξεργαστεί περαιτέρω τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για άλλο σκοπό από εκείνο για τον οποίο τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέχθηκαν, ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων, πριν από την εν λόγω περαιτέρω επεξεργασία, πληροφορίες για τον σκοπό αυτόν και άλλες τυχόν αναγκαίες πληροφορίες, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται, όταν και εφόσον το υποκείμενο των δεδομένων έχει ήδη τις πληροφορίες.»

4. Το άρθρο 14 του ΓΚΠΔ, το οποίο επιγράφεται «Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων», ορίζει τα εξής:

«1. Όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπευθύνου επεξεργασίας και, κατά περίπτωση, του εκπροσώπου του υπευθύνου επεξεργασίας,

β) τα στοιχεία επικοινωνίας του υπευθύνου προστασίας δεδομένων, κατά περίπτωση,

γ) τους σκοπούς της επεξεργασίας για τους οποίους προορίζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και τη νομική βάση για την επεξεργασία,

δ) τις σχετικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

ε) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ενδεχομένως,

στ) κατά περίπτωση, ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας προτίθεται να διαβιβάσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε αποδέκτη σε τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό και την ύπαρξη ή την απουσία απόφασης επάρκειας της [Ευρωπαϊκής] Επιτροπής [...].

2. Εκτός από τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τις εξής πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση θεμιτής και διαφανούς επεξεργασίας όσον αφορά το υποκείμενο των δεδομένων:

α) το χρονικό διάστημα για το οποίο θα αποθηκευτούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή, όταν αυτό είναι αδύνατο, τα κριτήρια που καθορίζουν το εν λόγω χρονικό διάστημα,

β) εάν η επεξεργασία βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο στ), τα έννομα συμφέροντα που επιδιώκονται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή από τρίτο,

γ) την ύπαρξη δικαιώματος υποβολής αιτήματος στον υπεύθυνο επεξεργασίας για πρόσβαση και διόρθωση ή διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή περιορισμό της επεξεργασίας που αφορά το υποκείμενο των δεδομένων και δικαιώματος αντίταξης στην επεξεργασία, καθώς και δικαιώματος στη φορητότητα των δεδομένων,

δ) όταν η επεξεργασία βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α), την ύπαρξη του δικαιώματος να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του οποτεδήποτε, χωρίς να θιγεί η νομιμότητα της επεξεργασίας που βασίστηκε στη συγκατάθεση πριν από την ανάκλησή της,

ε) το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή,

στ) την πηγή από την οποία προέρχονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και, ανάλογα με την περίπτωση, εάν τα δεδομένα προήλθαν από πηγές στις οποίες έχει πρόσβαση το κοινό,

ζ) την ύπαρξη αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης προφίλ, που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφοι 1 και 4 και, τουλάχιστον στις περιπτώσεις αυτές, σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τη λογική που ακολουθείται, καθώς και τη σημασία και τις προβλεπόμενες συνέπειες της εν λόγω επεξεργασίας για το υποκείμενο των δεδομένων.

3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2:

α) εντός εύλογης προθεσμίας από τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αλλά το αργότερο εντός ενός μηνός, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές συνθήκες υπό τις οποίες τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία,

β) εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για επικοινωνία με το υποκείμενο των δεδομένων, το αργότερο κατά την πρώτη επικοινωνία με το εν λόγω υποκείμενο των δεδομένων, ή

γ) εάν προβλέπεται γνωστοποίηση σε άλλον αποδέκτη, το αργότερο όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα γνωστοποιούνται για πρώτη φορά.

4. Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας προτίθεται να επεξεργαστεί περαιτέρω τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για σκοπό άλλο από εκείνον για τον οποίο τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέχθηκαν, ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα πρέπει να παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων, πριν από την εν λόγω περαιτέρω επεξεργασία, πληροφορίες για τον σκοπό αυτόν και άλλες τυχόν αναγκαίες πληροφορίες, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν εφαρμόζονται εάν και εφόσον:

α) το υποκείμενο των δεδομένων διαθέτει ήδη τις πληροφορίες,

β) η παροχή τέτοιων πληροφοριών αποδεικνύεται αδύνατη ή θα συνεπαγόταν δυσανάλογη προσπάθεια, ιδίως όσον αφορά επεξεργασία για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή στατιστικούς σκοπούς, υπό τους όρους και τις εγγυήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 89 παράγραφος 1 ή εφόσον η υποχρέωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είναι πιθανόν να καταστήσει αδύνατη ή να βλάψει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των σκοπών της εν λόγω επεξεργασίας. Στις περιπτώσεις αυτές, ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών και των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, μεταξύ άλλων καθιστώντας τις πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό,

[…]».

III. Το ιστορικό της διαφοράς της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

5. Η AB Storstockholms Lokaltrafik (υπηρεσία δημοσίων συγκοινωνιών Στοκχόλμης, στο εξής: SL) δραστηριοποιείται στον τομέα των δημόσιων συγκοινωνιών. Η εταιρία έχει εξοπλίσει τους ελεγκτές εισιτηρίων με κάμερες σώματος. Οι κάμερες χρησιμοποιούνται για τη βιντεοσκόπηση επιβατών που, κατά τον έλεγχο εισιτηρίων, δεν έχουν στην κατοχή τους έγκυρο εισιτήριο και στους οποίους επιβάλλεται πρόστιμο. Οι κάμερες χρησιμοποιούνται με σκοπό την αποτροπή και την καταγραφή τυχόν απειλών και περιστατικών βίας κατά των ελεγκτών καθώς και την επαλήθευση της ταυτότητας των επιβατών που πρέπει να πληρώσουν πρόστιμο.

6. Η Integritetsskyddsmyndigheten (σουηδική αρχή προστασίας δεδομένων, στο εξής: αρχή προστασίας δεδομένων) εξέτασε, στο πλαίσιο των εποπτικών της δραστηριοτήτων, κατά πόσον η επεξεργασία από την SL δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέχθηκαν με χρήση καμερών σώματος ήταν σύμφωνη με τον ΓΚΠΔ. Η εν λόγω αρχή εξέδωσε απόφαση τον Ιούνιο του 2021, η οποία περιέχει ορισμένες διαπιστώσεις σχετικά με τη χρήση και τη λειτουργία των καμερών σώματος. Ειδικότερα, από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι οι ελεγκτές εισιτηρίων φέρουν τις κάμερες καθ' όλη τη διάρκεια της βάρδιας εργασίας τους. Οι κάμερες καταγράφουν συνεχώς βίντεο με εικόνα και ήχο. Διαθέτουν τη λεγόμενη κυκλική μνήμη, όπερ σημαίνει ότι μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα όλο το υλικό βίντεο διαγράφεται αυτόματα. Με τη λειτουργία αυτή, το εγγεγραμμένο υλικό σβήνεται. Αρχικά, το εγγεγραμμένο υλικό αποθηκευόταν για δύο λεπτά αλλά, κατά τον εποπτικό έλεγχο, η διάρκεια αυτή μειώθηκε στο ένα λεπτό. Οι ελεγκτές εισιτηρίων μπορούν, πατώντας το αντίστοιχο κουμπί, να ακυρώσουν τη λειτουργία της αυτόματης

διαγραφής ούτως ώστε να διασφαλίσουν ότι η εγγραφή δεν θα διαγραφεί. Οι ελεγκτές εισιτηρίων έχουν εντολή να διακόπτουν τη λειτουργία αυτόματης διαγραφής σε όλες τις περιπτώσεις που επιβάλλεται πρόστιμο καθώς και σε περίπτωση απειλής.

7. Η αρχή προστασίας δεδομένων διαπίστωσε με την απόφασή της ότι από τον Δεκέμβριο του 2018 έως την ημερομηνία έκδοσης της εν λόγω απόφασης τον Ιούνιο του 2021 η SL, κάνοντας χρήση καμερών σώματος στο πλαίσιο ελέγχου εισιτηρίων, είχε προβεί σε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο αντίθετο προς διάφορες διατάξεις του ΓΚΠΔ. Η SL, μεταξύ άλλων, δεν παρείχε επαρκείς πληροφορίες στα υποκείμενα των δεδομένων όπως απαιτείται από το άρθρο 13 του ΓΚΠΔ. Κατά συνέπεια, η SL διατάχθηκε να πληρώσει διοικητικό πρόστιμο συνολικού ύψους 16 εκατομμυρίων σουηδικών κορωνών (SEK) (περίπου 1 422 000 ευρώ), εκ των οποίων τα 4 εκατομμύρια SEK (περίπου 355 000 ευρώ) αφορούσαν την παροχή ανεπαρκών πληροφοριών στα υποκείμενα των δεδομένων.

8. Η SL άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Förvaltningsrätten i Stockholm (διοικητικού πρωτοδικείου Στοκχόλμης, Σουηδία), το οποίο την απέρριψε κατά το μέρος που αφορούσε το πρόστιμο για την παροχή ανεπαρκών πληροφοριών.

9. Στη συνέχεια η SL άσκησε έφεση ενώπιον του Kammarrätten i Stockholm (διοικητικού εφετείου Στοκχόλμης, Σουηδία), το οποίο εξαφάνισε την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και ακύρωσε την απόφαση της αρχής προστασίας δεδομένων κατά το μέρος που αφορούσε το πρόστιμο που είχε επιβληθεί στην SL για την παροχή ανεπαρκών πληροφοριών στα υποκείμενα των δεδομένων. Στο σκεπτικό της απόφασής του, το Kammarrätten i Stockholm (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης) αναφέρθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428· στο εξής: απόφαση Ryneš), σχετικά με τη λειτουργία συστήματος παρακολούθησης με κάμερα το οποίο εγκατέστησε φυσικό πρόσωπο στην κατοικία του. Κατά το Kammarrätten i Stockholm (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης), από την ως άνω απόφαση προκύπτει ότι, σε περιπτώσεις που αφορούν παρακολούθηση με κάμερα, η υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας να παρέχει επαρκείς πληροφορίες βασίζεται στο άρθρο 11 της οδηγίας 95/46/ΕΚ, ήτοι στην προγενέστερη του άρθρου 14 του ΓΚΠΔ αντίστοιχη διάταξη[6]. Επιπροσθέτως, κατά το Kammarrätten i Stockholm (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης), η διατύπωση του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ υποδηλώνει ότι, για να θεωρηθεί ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων, απαιτείται κάποιου είδους συνειδητή ενέργεια από μέρους του εν λόγω προσώπου. Ωστόσο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τούτο συμβαίνει στην περίπτωση που τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται μέσω κάμερας σώματος. Το Kammarrätten i Stockholm (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, δεδομένου ότι το άρθρο 13 του ΓΚΠΔ δεν έχει εφαρμογή, η αρχή προστασίας δεδομένων δεν μπορούσε νομίμως να επιβάλει πρόστιμο στην SL λόγω παράβασης του εν λόγω άρθρου.

10. Η αρχή προστασίας δεδομένων άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης του Kammarrätten i Stockholm (διοικητικού εφετείου Στοκχόλμης) ενώπιον του Högsta förvaltningsdomstolen (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου, ζητώντας του να αναιρέσει την απόφαση αυτή κατά το μέρος που αφορά το πρόστιμο για την παροχή ανεπαρκών πληροφοριών στα υποκείμενα των δεδομένων.

[6] Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31)

11. Η αρχή προστασίας δεδομένων υποστήριξε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι το άρθρο 13 του ΓΚΠΔ εφαρμόζεται ακόμη και αν το υποκείμενο των δεδομένων δεν συμμετέχει ενεργά στη συλλογή δεδομένων. Δεδομένου ότι, για τη χρήση κάμερας παρακολούθησης, οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται πριν από την έναρξη της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το υποκείμενο των δεδομένων είναι εκείνο που, εισερχόμενο εν γνώσει του στον υπό παρακολούθηση χώρο, επιτρέπει τη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

12. Η SL ζήτησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου την απόρριψη της αίτησης αναιρέσεως. Υποστηρίζει ότι από το γράμμα του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ προκύπτει ότι το υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να συμμετέχει συνειδητά στη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επιπλέον, σε περίπτωση χρήσης κάμερας παρακολούθησης, η πολυεπίπεδη προσέγγιση όσον αφορά την παροχή πληροφοριών συνάδει περισσότερο με την οικονομία του άρθρου 14 παρά με εκείνη του άρθρου 13. Στο άρθρο 14, παράγραφος 5, στοιχείο β′, του κανονισμού αυτού προβλέπεται εξαίρεση από την υποχρέωση παροχής πληροφοριών όταν η τελευταία αποδεικνύεται αδύνατη ή συνεπάγεται δυσανάλογη προσπάθεια. Η SL υποστηρίζει ότι η εξαίρεση αυτή πρέπει να εφαρμόζεται σε περιπτώσεις που αφορούν τη χρήση καμερών σώματος, δεδομένου ότι είναι πρακτικά αδύνατο να παρέχονται μεμονωμένα πληροφορίες σε κάθε επιβάτη πριν πραγματοποιηθεί η καταγραφή δεδομένων.

13. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί εάν έχει εφαρμογή το άρθρο 13 ή το άρθρο 14 του ΓΚΠΔ σε περίπτωση λήψης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με χρήση κάμερας σώματος, προκειμένου να αποφανθεί εάν η αρχή προστασίας δεδομένων μπορούσε νομίμως να επιβάλει πρόστιμο στην SL για παράβαση του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ. Ο προσδιορισμός της εφαρμοστέας διάταξης έχει επίσης συνέπειες για το ποιες πληροφορίες πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών, καθώς και για το αν κάποια από τις εξαιρέσεις έχει εφαρμογή σε σχέση με την υποχρέωση αυτή.

14. Υπό αυτές τις συνθήκες, το Högsta förvaltningsdomstolen (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Ποιο από τα άρθρα 13 ή 14 του ΓΚΠΔ έχει εφαρμογή σε περίπτωση συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με χρήση κάμερας σώματος;»

15. Γραπτές παρατηρήσεις υπέβαλαν οι διάδικοι της κύριας δίκης, η Αυστριακή και η Δανική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή.

IV. Εκτίμηση

A. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί του περιεχομένου του ερωτήματος

16. Το ερώτημα που θέτει το αιτούν δικαστήριο αφορά τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών που υπέχει η SL, εταιρία δραστηριοποιούμενη στον τομέα των δημόσιων συγκοινωνιών, σε σχέση με τη χρήση καμερών σώματος από τους ελεγκτές της. Οι επίμαχες κάμερες είναι κάμερες σώματος που καταγράφουν εικόνα και ήχο[7]. Η χρήση τους αποσκοπεί κυρίως στην αποτροπή και την καταγραφή τυχόν απειλών και περιστατικών βίας κατά των ελεγκτών εισιτηρίων.

[7] Βλ. σημείο 6 των παρουσών προτάσεων.

17. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει σαφώς ότι η σχετική επεξεργασία δεδομένων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ. Ως εκ τούτου, η ανάλυσή μου δεν καλύπτει την επεξεργασία δεδομένων που πραγματοποιείται σε σχέση με τη χρήση καμερών σώματος από τις αρχές επιβολής του νόμου, η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680[8].

18. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου αφορά μόνο την υποχρέωση παροχής πληροφοριών που υπέχει ο υπεύθυνος επεξεργασίας βάσει των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ. Το Δικαστήριο δεν έχει ερωτηθεί σχετικά με τη νομιμότητα της επίμαχης επεξεργασίας δεδομένων βάσει του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ.

Β. Συλλογή δεδομένων με χρήση καμερών σώματος και υποχρέωση παροχής πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων: οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ

19. Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν η διάταξη που έχει εφαρμογή σε περίπτωση συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με χρήση κάμερας σώματος την οποία φέρουν ελεγκτές εισιτηρίων που εργάζονται σε εταιρία δημόσιων συγκοινωνιών είναι το άρθρο 13 ή το άρθρο 14 του ΓΚΠΔ.

20. Τα άρθρα 13 και 14 του ΓΚΠΔ καθορίζουν την έκταση της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών εκ μέρους του υπευθύνου επεξεργασίας έναντι του υποκειμένου των δεδομένων. Το άρθρο 13 έχει εφαρμογή όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων (*άμεση συλλογή*), ενώ το άρθρο 14 έχει εφαρμογή όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων (*έμμεση συλλογή)*[9].

21. Τα περισσότερα από τα στοιχεία των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται βάσει των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ είναι τα ίδια, αν και υπάρχουν ορισμένες διαφορές[10]. Η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ των δύο διατάξεων αφορά τον *χρόνο* κατά τον οποίο πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες και τις πιθανές *εξαιρέσεις* από την υποχρέωση παροχής πληροφοριών.

22. Σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2, του ΓΚΠΔ, όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων, οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται «κατά τη λήψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα». Όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να παρέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 14,

[8] Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 119, σ. 89). Σχετικά με τη διάκριση του πεδίου εφαρμογής μεταξύ του ΓΚΠΔ και της οδηγίας 2016/680, βλ. απόφαση της 21ης Ιουνίου 2022, Ligue des droits humains (C-817/19, EU:C:2022:491, σκέψεις 67 επ.).

[9] Βλ. προτάσεις μου στην υπόθεση Másdi (C-169/23, EU:C:2024:474, σημεία 23 έως 25). Σχετικά με τη διάκριση μεταξύ άμεσης και έμμεσης συλλογής δεδομένων στο πλαίσιο της οδηγίας 95/46, βλ. απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, IPI (C-473/12, EU:C:2013:715, σκέψη 24).

[10] Ειδικότερα, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του ΓΚΠΔ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με το κατά πόσο η παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποτελεί νομική ή συμβατική υποχρέωση, καθώς και κατά πόσο το υποκείμενο των δεδομένων υποχρεούται να παρέχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και ποιες ενδεχόμενες συνέπειες θα είχε η μη παροχή των δεδομένων αυτών. Σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ΓΚΠΔ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων οφείλει να παρέχει πληροφορίες για τις σχετικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων οφείλει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για την πηγή από την οποία προέρχονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

παράγραφοι 1 και 2, του ΓΚΠΔ εντός των χρονικών πλαισίων που ορίζονται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, στοιχεία α′, β′ και γ′, του κανονισμού αυτού. Ο γενικός κανόνας είναι ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να παρέχει τις πληροφορίες εντός εύλογης προθεσμίας από τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αλλά το αργότερο εντός ενός μηνός, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών συνθηκών υπό τις οποίες τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία (άρθρο 14, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του ΓΚΠΔ). Το χρονικό πλαίσιο εντός του οποίου ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να παρέχει τις πληροφορίες διαφέρει στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, στοιχεία β′ και γ′[11].

23. Όσον αφορά τις πιθανές εξαιρέσεις από την υποχρέωση παροχής πληροφοριών σε περιπτώσεις άμεσης συλλογής πληροφοριών βάσει του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ, η μόνη που εφαρμόζεται είναι «όταν και εφόσον το υποκείμενο των δεδομένων έχει ήδη τις πληροφορίες». Σε περιπτώσεις έμμεσης συλλογής, ο κατάλογος πιθανών εξαιρέσεων του άρθρου 14, παράγραφος 5, του ΓΚΠΔ, είναι ευρύτερος. Οι εξαιρέσεις αυτές περιλαμβάνουν περιπτώσεις όπου η παροχή τέτοιων πληροφοριών «αποδεικνύεται αδύνατη ή θα συνεπαγόταν δυσανάλογη προσπάθεια» (άρθρο 14, παράγραφος 5, στοιχείο β′, του ΓΚΠΔ). Στις περιπτώσεις αυτές, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να «λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών και των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, μεταξύ άλλων καθιστώντας τις πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό».

24. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει σαφώς ότι η έκταση της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών του υπευθύνου επεξεργασίας διαφέρει ανάλογα με το αν έχει εφαρμογή το άρθρο 13 ή το άρθρο 14 του ΓΚΠΔ. Το αποτέλεσμα μιας τέτοιας απόφασης θα έχει αντίκτυπο στα ζητήματα που πρέπει να διερευνήσει μια εποπτική αρχή προκειμένου να διαπιστώσει εάν υπήρξε παράβαση της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών.

25. Κατόπιν των γενικών αυτών παρατηρήσεων, πρέπει στη συνέχεια να εξεταστεί εάν η επεξεργασία δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος, όπως αυτή που χρησιμοποιήθηκε στην υπόθεση της κύριας δίκης, εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13 ή του άρθρου 14 του ΓΚΠΔ. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα των εν λόγω διατάξεων αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι διατάξεις αυτές και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελούν μέρος[12].

26. Κατά πρώτον, όσον αφορά το γράμμα των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ, επισημαίνεται, όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο στην απόφαση Másdi, ότι το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του άρθρου 14 ορίζεται με αρνητική διατύπωση σε σχέση με το άρθρο 13 του ΓΚΠΔ[13]. Όπως προκύπτει και από τους ίδιους τους τίτλους των εν λόγω διατάξεων, το άρθρο 13 αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων, ενώ το άρθρο 14 αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων[14]. Όπως αναφέρει η Επιτροπή στις γραπτές της παρατηρήσεις, οι δύο διατάξεις είναι *αλληλοαποκλειόμενες*. Λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω *διχοτομίας*, όλες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα δεδομένα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων εμπίπτουν στο καθ' ύλην

[11] Σύμφωνα με την ομάδα εργασίας του άρθρου 29, *Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαφάνεια βάσει του κανονισμού 2016/679*, της 29ης Νοεμβρίου 2017, WP260 αναθ. 1, σημείο 28, που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (στο εξής: ΕΣΠΔ) στις 25 Μαΐου 2018 (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές WP 29 σχετικά με τη διαφάνεια), σε κάθε περίπτωση, η μέγιστη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες του άρθρου 14 είναι ένας μήνας.

[12] Πρβλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2024, Másdi (C-169/23, EU:C:2024:988, σκέψη 39).

[13] Απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2024, Másdi (C-169/23, EU:C:2024:988, σκέψη 48).

[14] Όπ.π.

πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13, ενώ όλες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα δεδομένα δεν συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων εμπίπτουν στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του άρθρου 14 [15].

27. Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι η δυσκολία προσδιορισμού του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων έγκειται ακριβώς στο ζήτημα του κατά πόσον η εφαρμογή του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ εξαρτάται από την απλή γνώση του υποκειμένου των δεδομένων σχετικά με τη συλλογή των δεδομένων του ή από κάποιου είδους συνειδητή ενέργεια από μέρους του για την παροχή των δεδομένων (για παράδειγμα, με τη συμπλήρωση εντύπου) [16].

28. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι ο όρος δεδομένα που «συλλέγονται» από το υποκείμενο των δεδομένων, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, δεν έχει την έννοια ότι απαιτείται συγκεκριμένη ενέργεια από μέρους του υποκειμένου των δεδομένων. Η «συλλογή» είναι μια μορφή «επεξεργασίας» δεδομένων, όπως η τελευταία ορίζεται στο άρθρο 4, σημείο 2, του ΓΚΠΔ. Ως εκ τούτου, για τη συλλογή δεδομένων απαιτείται ενέργεια από τον υπεύθυνο επεξεργασίας [17]. Όπως υποστήριξε η αρχή προστασίας δεδομένων ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το πρόσωπο που διαδραματίζει ενεργό ρόλο στη συλλογή των δεδομένων είναι ο υπεύθυνος επεξεργασίας και όχι το υποκείμενο των δεδομένων.

29. Η Επιτροπή και η αρχή προστασίας δεδομένων επεσήμαναν στις γραπτές τους παρατηρήσεις ότι στην αγγλική και στη σουηδική απόδοση των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ χρησιμοποιούνται δύο διαφορετικά ρήματα. Ενώ το άρθρο 13 αναφέρεται σε δεδομένα που «συλλέγονται» («collected» στην αγγλική απόδοση και «samlas» στη σουηδική απόδοση) από το υποκείμενο των δεδομένων, το άρθρο 14 αναφέρεται σε δεδομένα που δεν έχουν «ληφθεί» («obtained» στην αγγλική απόδοση και «erhållits» στη σουηδική απόδοση) από το υποκείμενο των δεδομένων. Ωστόσο, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις χρησιμοποιείται το ίδιο ρήμα [18], σε κάθε δε περίπτωση, η χρήση δύο διαφορετικών ρημάτων, ήτοι του «συλλέγω» και του «λαμβάνω», δεν φαίνεται να έχει καμία σημασία. Τούτο συνάγεται και από την απόφαση Másdi, με την οποία το Δικαστήριο εξηγεί ότι στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία, κατά την έννοια του άρθρου 14 του ΓΚΠΔ, αποτέλεσαν αντικείμενο «*απόκτησης*» από τον υπεύθυνο επεξεργασίας περιλαμβάνονται όλα τα δεδομένα τα οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας «*συλλέγει* από πρόσωπο διαφορετικό από το υποκείμενο των δεδομένων […]» [19].

30. Η διχοτομία μεταξύ των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ, στην οποία γίνεται μνεία ανωτέρω, στο σημείο 26, καταδεικνύει ότι το κριτήριο για τον προσδιορισμό του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής καθεμίας εκ των δύο διατάξεων δεν είναι η ενεργή συμμετοχή του υποκειμένου των δεδομένων στη συλλογή, αλλά η *πηγή* των δεδομένων. Εάν το υποκείμενο των δεδομένων είναι η πηγή των δεδομένων, τότε έχει εφαρμογή το άρθρο 13. Για να εφαρμοστεί η εν λόγω διάταξη, δεν θα πρέπει να υπάρχει *ενδιάμεσο πρόσωπο* μεταξύ του υποκειμένου των δεδομένων και του υπευθύνου επεξεργασίας. Εάν η πηγή των δεδομένων είναι οποιαδήποτε άλλη πηγή εκτός από το υποκείμενο των δεδομένων, τότε εφαρμογή έχει το άρθρο 14. Οποιαδήποτε άλλη πηγή θα μπορούσε να είναι, για παράδειγμα, τρίτοι υπεύθυνοι επεξεργασίας, δημόσια διαθέσιμες πηγές ή άλλα υποκείμενα δεδομένων [20].

15 Πρβλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2024, Másdi (C-169/23, EU:C:2024:988, σκέψη 48).

16 Βλ. σημεία 9, 11 και 12 των παρουσών προτάσεων.

17 Βλ. Roßnagel, A., «Kapitel I Allgemeine Bestimmungen, Artikel 4 Nr. 2 Begriffsbestimmung "Verarbeitung"», στο Simitis, S., Hornung, G. κ.λπ., *Datenschutzrecht, Datenschutzgrundrechtverordnung, Bundesdatenschutzgesetz*, Nomos, Baden-Baden, 2η έκδ., 2025, σημείο 15.

18 Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, στη γαλλική, στη γερμανική και στην ελληνική απόδοση του ΓΚΠΔ.

19 Απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2024, Másdi (C-169/23, EU:C:2024:988, σκέψη 47) (η υπογράμμιση δική μου).

20 Κατευθυντήριες γραμμές WP 29 σχετικά με τη διαφάνεια, σημείο 26.

31. Το γράμμα του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ επιβεβαιώνει ότι η πηγή των δεδομένων αποτελεί το κριτήριο για την οριοθέτηση του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής των άρθρων 13 και 14. Πράγματι, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, όταν τα δεδομένα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να ενημερώσει το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με «την *πηγή* από την οποία προέρχονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» (η υπογράμμιση δική μου).

32. Η διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης 61 του ΓΚΠΔ υποδηλώνει επίσης ότι η πηγή των δεδομένων αποτελεί το κριτήριο διάκρισης του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής των άρθρων 13 και 14. Κατά την ως άνω αιτιολογική σκέψη «[ο]ι πληροφορίες σε σχέση με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που σχετίζονται με το υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να του παρέχονται κατά τη συλλογή από το υποκείμενο των δεδομένων ή, *εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα λαμβάνονται από άλλη πηγή*, εντός εύλογης προθεσμίας, ανάλογα με τις συνθήκες κάθε περίπτωσης» (η υπογράμμιση δική μου). Στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη επισημαίνεται περαιτέρω ότι θα πρέπει να παρέχονται γενικές πληροφορίες «[ό]ταν η προέλευση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορεί να γνωστοποιηθεί στο υποκείμενο των δεδομένων διότι *έχουν χρησιμοποιηθεί διάφορες πηγές*» (η υπογράμμιση δική μου).

33. Τα δεδομένα μπορούν να συλλεγούν απευθείας από το υποκείμενο των δεδομένων με διαφορετικές μεθόδους. Η εν λόγω συλλογή δεν απαιτεί τη συμμετοχή ή την πρωτοβουλία του υποκειμένου των δεδομένων όσον αφορά την παροχή των δεδομένων ή τη γνώση της συλλογής. Η ως άνω προσέγγιση επιβεβαιώνεται επίσης από τις κατευθυντήριες γραμμές WP 29 σχετικά με τη διαφάνεια, στις οποίες επισημαίνεται ότι το άρθρο 13 έχει εφαρμογή είτε όταν ένα υποκείμενο των δεδομένων παρέχει *συνειδητά* δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στον υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων είτε όταν ένας υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων συλλέγει τα δεδομένα από ένα υποκείμενο των δεδομένων *μέσω παρατήρησης*. Τα σχετικά παραδείγματα συλλογής δεδομένων μέσω παρατήρησης που παρατίθενται περιλαμβάνουν τη χρήση συσκευών αυτοματοποιημένης καταγραφής δεδομένων ή λογισμικού καταγραφής δεδομένων, όπως κάμερες[21].

34. Στην περίπτωση της άμεσης συλλογής δεδομένων μέσω παρατήρησης, η γνώση της συλλογής από το υποκείμενο των δεδομένων είναι συνέπεια της εφαρμογής του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ και της υποχρέωσης που αυτό προβλέπει για τον υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων να παρέχει πληροφορίες στο υποκείμενο των δεδομένων κατά τη συλλογή. Με άλλα λόγια, η γνώση σχετικά με τη συλλογή των δεδομένων δεν αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 13, αλλά μάλλον *συνέπεια* της υποχρέωσης που προβλέπεται στο άρθρο 13 του ΓΚΠΔ να παρέχονται πληροφορίες στο υποκείμενο των δεδομένων κατά τη λήψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (το αργότερο).

35. Από τη στιγμή που τα δεδομένα συλλέγονται απευθείας από το υποκείμενο των δεδομένων και ακριβώς λόγω αυτής της συλλογής, ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων οφείλει να παρέχει τις πληροφορίες, ώστε το υποκείμενο των δεδομένων να ενημερώνεται για τη συλλογή δεδομένων. Όπως υποστήριξε η αρχή προστασίας δεδομένων, όπου υπάρχει χώρος υπό παρακολούθηση, πρέπει να υπάρχει και σχετική προειδοποιητική επιγραφή, ώστε το υποκείμενο των δεδομένων

[21] Όπ.π.

να είναι ενήμερο για τη συλλογή δεδομένων προτού εισέλθει στον επιτηρούμενο χώρο[22]. Εισερχόμενο εν γνώσει του στον επιτηρούμενο χώρο, το υποκείμενο των δεδομένων συναινεί στη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

36. Στην περίπτωση της συλλογής δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σύμφωνα με όσα επισήμανε η Αυστριακή Κυβέρνηση, το υποκείμενο των δεδομένων καθίσταται η πηγή των δεδομένων που συλλέγονται απλώς και μόνον λόγω της φυσικής του παρουσίας στον χώρο που καταγράφεται από την κάμερα.

37. Δεν είναι δυνατό να συναχθεί από το γράμμα των άρθρων 13 και 14 ή των αιτιολογικών σκέψεων του ΓΚΠΔ διαφορετικό συμπέρασμα, σύμφωνα με το οποίο το άρθρο 13 έχει εφαρμογή μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων παρέχει ενεργά τα δεδομένα. Πιο συγκεκριμένα, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της SL και της Δανικής Κυβέρνησης, ένα τέτοιο συμπέρασμα δεν είναι δυνατό να συναχθεί από το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο ε′, του ΓΚΠΔ, όπως αποτυπώνεται στην αιτιολογική σκέψη 60 του εν λόγω κανονισμού. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, όταν τα δεδομένα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με το «[…] κατά πόσο το υποκείμενο των δεδομένων υποχρεούται να παρέχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και ποιες ενδεχόμενες συνέπειες θα είχε η μη παροχή των δεδομένων αυτών». Όπως ανέφερε η αρχή προστασίας δεδομένων ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, οι πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη υποχρέωση παροχής δεδομένων πρέπει να παρέχονται μόνον εάν απαιτούνται σε συγκεκριμένη περίπτωση[23]. Το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο ε′, του ΓΚΠΔ δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαιτεί, σε κάθε περίπτωση, συγκεκριμένη ενέργεια από το υποκείμενο των δεδομένων για την εφαρμογή του άρθρου 13.

38. Ομοίως, ούτε από το γράμμα του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, του ΓΚΠΔ συνάγεται ότι, προκειμένου να εφαρμοστεί το άρθρο 13, πρέπει να υπάρχει ενεργός ρόλος του υποκειμένου των δεδομένων στην παροχή των δεδομένων ή γνώση του σχετικά με τη συλλογή δεδομένων. Βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, του ΓΚΠΔ απαιτείται, όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας να γνωστοποιεί στο υποκείμενο των δεδομένων τις σχετικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Δεδομένου ότι δεν υφίσταται απαίτηση παροχής τέτοιων πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ, η SL και η Δανική Κυβέρνηση συνάγουν ότι το άρθρο 13 έχει εφαρμογή όταν το υποκείμενο των δεδομένων είναι ήδη ενήμερο για τη συλλογή των δεδομένων. Ωστόσο, η απαίτηση παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο δ′ δικαιολογείται από το γεγονός ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας επεξεργάζεται δεδομένα που λαμβάνονται από πηγές διαφορετικές από το υποκείμενο των δεδομένων και δεν βρίσκεται σε επαφή με το υποκείμενο των δεδομένων κατά τη συλλογή των δεδομένων.

39. Συνεπώς, βάσει της αντίστοιχης διατύπωσης των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ συνάγεται ότι η συλλογή δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος, ως μορφή άμεσης συλλογής δεδομένων από το υποκείμενο των δεδομένων, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13.

[22] Βλ. ΕΣΠΔ, *Κατευθυντήριες γραμμές 3/2019 σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω βιντεοσυσκευών*, της 29ης Ιανουαρίου 2020, σημείο 113 (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές ΕΣΠΔ σχετικά με τη βιντεοεπιτήρηση). Το κατά πόσον το υποκείμενο των δεδομένων έχει πράγματι κατανοήσει τις πληροφορίες αποτελεί ξεχωριστό ζήτημα και εξαρτάται από το κατά πόσον οι πληροφορίες παρασχέθηκαν σε «συνοπτική, διαφανή, κατανοητή και εύκολα προσβάσιμη μορφή, χρησιμοποιώντας σαφή και απλή διατύπωση», κατά το άρθρο 12 του ΓΚΠΔ.

[23] Στις κατευθυντήριες γραμμές WP29 σχετικά με τη διαφάνεια παρατίθεται παράδειγμα κατά το οποίο σε ένα εργασιακό περιβάλλον ενδέχεται να υπάρχει συμβατική απαίτηση για την παροχή ορισμένων πληροφοριών σε τρέχοντα ή μελλοντικό εργοδότη.

40. Κατά δεύτερον, η ως άνω ερμηνεία επιρρωννύεται από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι εν λόγω διατάξεις. Οι υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών βάσει των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ αποτελούν συγκεκριμένες εκφάνσεις της αρχής της διαφάνειας, η οποία διέπει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του ΓΚΠΔ. Βάσει της τελευταίας αυτής διάταξης, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να υποβάλλονται σε σύννομη και θεμιτή επεξεργασία με διαφανή τρόπο σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων. Επομένως, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει, μεταξύ άλλων, να πληροί συγκεκριμένες απαιτήσεις διαφάνειας έναντι του προσώπου το οποίο αφορά η επεξεργασία αυτή [24].

41. Η οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ με βάση την πηγή των δεδομένων καθιστά δυνατή τη διασφάλιση δίκαιης και διαφανούς επεξεργασίας. Όταν τα δεδομένα συλλέγονται απευθείας από το υποκείμενο των δεδομένων, οι πληροφορίες πρέπει να του παρέχονται κατά τη συλλογή. Όταν τα δεδομένα δεν συλλέγονται απευθείας από το υποκείμενο των δεδομένων, υπάρχει κάποιο περιθώριο για τον υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων να παράσχει τις πληροφορίες –εντός εύλογου χρονικού διαστήματος– ακριβώς επειδή δεν υφίσταται άμεση επαφή με το υποκείμενο των δεδομένων.

42. Στην περίπτωση της συλλογής δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος, η άμεση παροχή πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με τη συλλογή του επιτρέπει να λάβει γνώση της συλλογής ώστε να ασκήσει τα δικαιώματά του ως υποκείμενο των δεδομένων από τη στιγμή της συλλογής ή ακόμη και πριν από την έναρξή της. Όπως επεσήμανε η Αυστριακή Κυβέρνηση, λαμβάνοντας εγκαίρως γνώση της συλλογής των δεδομένων, το υποκείμενο των δεδομένων έχει τη δυνατότητα, για παράδειγμα, να αποφασίσει να μην εισέλθει στον υπό παρακολούθηση χώρο ή να προσαρμόσει τη συμπεριφορά του.

43. Όσον αφορά τα πρακτικά μέσα παροχής των πληροφοριών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να λαμβάνει «κατάλληλα μέτρα» για να παρέχει τις απαιτούμενες πληροφορίες «σε συνοπτική, διαφανή, κατανοητή και εύκολα προσβάσιμη μορφή, χρησιμοποιώντας σαφή και απλή διατύπωση».

44. Οι διάδικοι και τα ενδιαφερόμενα μέρη που κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις αποδέχονται ως γενική αρχή ότι, όταν χρησιμοποιείται κάμερα παρακολούθησης, οι πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται μέσω «πολυεπίπεδης προσέγγισης». Οι κατευθυντήριες γραμμές του ΕΣΠΔ σχετικά με την βιντεοεπιτήρηση παρέχουν μια λεπτομερή και πρακτική επισκόπηση της πολυεπίπεδης προσέγγισης. Οι πληροφορίες του πρώτου επιπέδου αφορούν «τον τρόπο με τον οποίο ο υπεύθυνος επεξεργασίας επικοινωνεί σε πρώτο στάδιο με το υποκείμενο των δεδομένων». Στην περίπτωση της βιντεοεπιτήρησης, θα πρόκειται συνήθως για προειδοποιητική επιγραφή η οποία επιτρέπει στο υποκείμενο των δεδομένων να γνωρίζει ότι εισέρχεται σε επιτηρούμενο χώρο. Οι πληροφορίες του πρώτου επιπέδου πρέπει στη συνέχεια να συμπληρώνονται από τις πληροφορίες του δεύτερου επιπέδου, κατά προτίμηση με παραπομπή σε ψηφιακή πηγή (π.χ. κωδικός QR ή διεύθυνση ιστοσελίδας), αν και θα πρέπει επίσης οι πληροφορίες να είναι εύκολα διαθέσιμες και σε μη ψηφιακή μορφή [25].

45. Η SL και η Δανική Κυβέρνηση υποστηρίζουν ότι η πολυεπίπεδη προσέγγιση συνάδει περισσότερο με την οικονομία του άρθρου 14 παρά με εκείνη του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ. Έχουν τη γνώμη ότι η δυσκολία παροχής των πληροφοριών κατά τη συλλογή των δεδομένων, όταν

[24] Απόφαση της 11ης Ιουλίου 2024, Meta Platforms Ireland (Αντιπροσωπευτική αγωγή) (C-757/22, EU:C:2024:598, σκέψη 53).

[25] Βλ. αναλυτικά τις κατευθυντήριες γραμμές του ΕΣΠΔ σχετικά με τη βιντεοεπιτήρηση, σημεία 112 έως 119.

χρησιμοποιούνται κάμερες σώματος, θα πρέπει να συνεπάγεται την εφαρμογή της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 5, στοιχείο β', του ΓΚΠΔ. Η εξαίρεση αυτή έχει εφαρμογή όταν η παροχή των πληροφοριών «αποδεικνύεται αδύνατη ή θα συνεπαγόταν δυσανάλογη προσπάθεια». Στην περίπτωση αυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει «να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών και των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων».

46. Τα επιχειρήματα αυτά δεν με πείθουν. Πρώτον, από το άρθρο 12 του ΓΚΠΔ προκύπτει ότι τα «*κατάλληλα μέτρα*» που πρέπει να λάβει ο υπεύθυνος επεξεργασίας για την παροχή πληροφοριών αφορούν τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται τόσο στο άρθρο 13 όσο και στο άρθρο 14. Αυτό σημαίνει ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων πρέπει να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για την παροχή πληροφοριών σε περιπτώσεις τόσο άμεσης όσο και έμμεσης συλλογής δεδομένων.

47. Δεύτερον, όπως επισημαίνει, κατ' ουσίαν, η αρχή προστασίας δεδομένων, η καταλληλότητα των μέτρων εξαρτάται από το πλαίσιο στο οποίο συλλέγονται τα δεδομένα και σχετίζεται, μεταξύ άλλων, με το συμφέρον των υποκειμένων των δεδομένων. Η συλλογή δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος είναι εξίσου παρεμβατική με τη βιντεοεπιτήρηση και ενέχει σημαντικούς κινδύνους για την ιδιωτική ζωή των υποκειμένων των δεδομένων[26]. Όταν οι υπεύθυνοι επεξεργασίας αναζητούν τα πλέον κατάλληλα μέτρα για την παροχή πληροφοριών στα υποκείμενα των δεδομένων, πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την αρχή της διαφάνειας και τον βαθμό παρεμβατικότητας των μέσων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή των δεδομένων. Εάν γίνει γενικά δεκτό ότι η πολυεπίπεδη προσέγγιση είναι κατάλληλη για τη βιντεοεπιτήρηση, η οποία ενέχει σημαντικούς κινδύνους για την ιδιωτικότητα, το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για τη συλλογή δεδομένων με κάμερες σώματος.

48. Τρίτον, υπάρχουν πειστικά επιχειρήματα που αποδεικνύουν ότι η πολυεπίπεδη προσέγγιση δεν είναι ούτε «ανεφάρμοστη» ούτε «ανέφικτη» στην περίπτωση κάμερας σώματος. Η αρχή προστασίας δεδομένων, η Αυστριακή Κυβέρνηση και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι η πολυεπίπεδη προσέγγιση για την βιντεοεπιτήρηση εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στην περίπτωση των καμερών σώματος, παραπέμποντας συναφώς στις κατευθυντήριες γραμμές του ΕΣΠΔ σχετικά με τη βιντεοεπιτήρηση. Καίτοι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι δεσμευτικές, εντούτοις, αποδεικνύουν σαφώς ότι η πολυεπίπεδη προσέγγιση είναι εφικτή και εφαρμόσιμη.[27]

49. Κατά τρίτον, η ερμηνεία κατά την οποία το άρθρο 13 έχει εφαρμογή στην περίπτωση δεδομένων που συλλέγονται με χρήση κάμερας σώματος συνάδει με τους σκοπούς που επιδιώκει η ρύθμιση της οποίας μέρος αποτελούν τα άρθρα 13 και 14 του ΓΚΠΔ. Ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει ο ΓΚΠΔ, όπως αυτός απορρέει από το άρθρο του 1 καθώς και από τις αιτιολογικές του σκέψεις 1 και 10, συνίσταται, μεταξύ άλλων, στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των

[26] Βλ., γενικά, κατευθυντήριες γραμμές του ΕΣΠΔ σχετικά με τη βιντεοεπιτήρηση, σημείο 1 επ.

[27] Σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των απαιτήσεων παροχής πληροφοριών στην περίπτωση χρήσης καμερών σώματος, βλ. Data Protection Commission (Ireland), Guidance on the use of body worn cameras or action cameras, 10 Ιανουαρίου 2020, σ. 3, όπου αναφέρεται ότι «τα κατάλληλα μέτρα για τη μετάδοση αυτών των πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων εξαρτώνται από το συγκεκριμένο πλαίσιο και περιβάλλον στο οποίο συλλέγονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία τα δεδομένα και, στην περίπτωση των καμερών σώματος, είναι δυνατό να περιλαμβάνουν ορατές ανακοινώσεις που περιέχουν τις πληροφορίες, πινακίδες δίπλα στον εξοπλισμό που περιέχουν πληροφορίες ή συνδέσμους, δημόσια σήμανση ή που δηλώνουν ή γνωστοποιούν με άλλο τρόπο στα υποκείμενα των δεδομένων τις σχετικές πληροφορίες». Βλ. επίσης Datenschutzkonferenz (DSK) (διάσκεψη για την προστασία δεδομένων, Γερμανία) «Orientierungshilfe der Datenschutzaufsichtsbehörden zu dem Einsatz von Bodycams durch private Sicherheitsunternehmen», 22 Φεβρουαρίου 2019 (στο εξής: DSK Orientierungshilfe), σ. 4. Από τις ως άνω κατευθυντήριες γραμμές συνάγεται ότι υπάρχουν πρακτικά μέσα για την ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων όσον αφορά τη σχετική επεξεργασία. Για παράδειγμα, όταν ενεργοποιείται η κάμερα σώματος, πρέπει να ενεργοποιείται ένα οπτικό σήμα [«κόκκινη λυχνία» («rote Lampe»)] και τα πρόσωπα που φέρουν τις κάμερες σώματος πρέπει επίσης να φέρουν εμφανή διακριτικά, όπως να φορούν γιλέκα με ευδιάκριτο το σύμβολο της κάμερας («beschriftete Warnwesten mit Kamerasymbolen»).

θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, και ειδικότερα του δικαιώματός τους στην ιδιωτική ζωή έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 16, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ[28]. Σύμφωνα με τον εν λόγω σκοπό, κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει, μεταξύ άλλων, να συμμορφώνεται με τις αρχές που αφορούν την επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 5 του ΓΚΠΔ, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της διαφάνειας.

50. Η υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας να παρέχει πληροφορίες, όπως ορίζεται στα άρθρα 13 και 14 του ΓΚΠΔ, αποτελεί έκφανση της αρχής της διαφάνειας. Όπως ήδη επισημάνθηκε ανωτέρω[29], ο χρόνος εκπλήρωσης της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών διαφέρει ανάλογα με το ποια από τις εν λόγω διατάξεις έχει εφαρμογή. Στην άμεση συλλογή απαιτείται η άμεση παροχή πληροφοριών. Όταν η συλλογή δεν είναι άμεση επειδή τα δεδομένα συλλέγονται από άλλες πηγές, οι πληροφορίες μπορούν να παρέχονται σε μεταγενέστερο στάδιο. Ο ΓΚΠΔ προβλέπει τη δυνατότητα παροχής πληροφοριών σε μεταγενέστερο στάδιο ακριβώς επειδή η συλλογή πραγματοποιείται έμμεσα.

51. Εάν γίνει δεκτό ότι το άρθρο 14 του ΓΚΠΔ έχει εφαρμογή στην περίπτωση συλλογής δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος, αυτό σημαίνει ότι τα υποκείμενα των δεδομένων, μολονότι αποτελούν την πηγή των δεδομένων, εντούτοις, δεν θα ενημερώνονται κατά τη συλλογή των δεδομένων. Όπως επισημαίνουν, κατ' ουσίαν, η Αυστριακή Κυβέρνηση και η Επιτροπή, κάτι τέτοιο θα μπορούσε να υπονομεύσει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ. Πράγματι, στην περίπτωση αυτή οι υπεύθυνοι επεξεργασίας θα είχαν τη δυνατότητα να μην παρέχουν άμεσα πληροφορίες στα υποκείμενα των δεδομένων, παρά το γεγονός ότι τα δεδομένα συλλέχθηκαν απευθείας από τα εν λόγω υποκείμενα των δεδομένων[30]. Το ενδεχόμενο αυτό δημιουργεί τον κίνδυνο να διαφύγει της προσοχής των υποκειμένων των δεδομένων η καταγραφή δεδομένων και να υιοθετηθούν πρακτικές κρυφής παρακολούθησης[31]. Μια τέτοια καταστρατήγηση του άρθρου 13 του ΓΚΠΔ θα συνιστούσε σοβαρή προσβολή του δικαιώματος ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων.

52. Τέλος, εάν η διάκριση των αντίστοιχων καθ' ύλην πεδίων εφαρμογής των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ τελούσε υπό την προϋπόθεση της πραγματικής γνώσης του υποκειμένου των δεδομένων σχετικά με τη συλλογή των δεδομένων του κατά τον χρόνο της συλλογής, τα όρια μεταξύ των δύο διατάξεων θα καθίσταντο δυσδιάκριτα και, ως εκ τούτου, η εφαρμογή τους θα εξαρτάτο από τυχαίες περιστάσεις.

53. Συνεπώς, από τη γραμματική, συστηματική και τελολογική ερμηνεία των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ προκύπτει ότι, στην περίπτωση συλλογής δεδομένων με χρήση κάμερας σώματος, η οποία αποτελεί μορφή άμεσης συλλογής δεδομένων από το υποκείμενο των δεδομένων, η υποχρέωση παροχής πληροφοριών εκ μέρους του υπευθύνου επεξεργασίας δεδομένων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της πρώτης διάταξης.

[28] Απόφαση της 3ης Απριλίου 2025, Ministerstvo zdravotnictví (Δεδομένα που αφορούν τον εκπρόσωπο νομικού προσώπου) (C-710/23, EU:C:2025:231, σκέψη 29).

[29] Βλ. σημείο 41 των παρουσών προτάσεων.

[30] Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής των περιορισμών στο δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να λαμβάνει πληροφορίες υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 23 του ΓΚΠΔ.

[31] Πρβλ. DSK Orientierungshilfe, υποσημείωση 28, όπ.π., σ 1.

54. Χάριν πληρότητας, θα προσθέσω ορισμένες τελικές παρατηρήσεις σχετικά με τη σημασία της απόφασης στην υπόθεση Ryneš για την υπό κρίση υπόθεση [32]. Με την εν λόγω απόφαση, το Δικαστήριο ερμήνευσε την εξαίρεση από την εφαρμογή της οδηγίας 95/46 στην περίπτωση αποκλειστικά «προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων», όπως ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας. Έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η λειτουργία συστήματος παρακολούθησης με κάμερα το οποίο είναι εγκατεστημένο σε κατοικία με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της κατοικίας και βιντεοσκοπεί και δημόσιο χώρο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποκλειστικώς «προσωπική ή οικιακή» δραστηριότητα κατά την έννοια της διάταξης αυτής. Συνεπώς, μια τέτοια επεξεργασία δεν μπορεί να εξαιρείται από την εφαρμογή της οδηγίας 95/46.

55. Στη σκέψη 34 της εν λόγω απόφασης, το Δικαστήριο έκρινε ότι «[σ]υγχρόνως, η εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας αυτής παρέχει, ενδεχομένως, τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη, σύμφωνα ειδικότερα με [το άρθρο 7, στοιχείο στ', το άρθρο 11, παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ζ'], της εν λόγω οδηγίας, τα νόμιμα συμφέροντα του υπευθύνου της επεξεργασίας [...]».

56. Η αναφορά στο άρθρο 11, παράγραφος 2 της οδηγίας 95/46 στη συγκεκριμένη αυτή σκέψη δεν συνιστά ερμηνεία εκ μέρους του Δικαστηρίου ως προς την κατάλληλη νομική βάση για την παροχή πληροφοριών από τον υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων στην περίπτωση παρακολούθησης με κάμερα. Το ζήτημα που ανέκυψε στην υπόθεση εκείνη ήταν εντελώς διαφορετικό από αυτό της υπό κρίση υπόθεσης, καθώς αφορούσε την εφαρμογή της «εξαίρεσης περί οικιακών δραστηριοτήτων», και όχι την υποχρέωση παροχής πληροφοριών. Στην εν λόγω σκέψη, το Δικαστήριο διευκρινίζει απλώς ότι είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη τα έννομα συμφέροντα του υπευθύνου επεξεργασίας υπό το πρίσμα των περιορισμών και των εξαιρέσεων που προβλέπονται στην οδηγία 95/46. Η Επιτροπή ορθώς επισημαίνει επίσης ότι από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Ryneš προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας, η εθνική εποπτική αρχή είχε κρίνει ότι υπήρξε παράβαση των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη του άρθρου 11 της οδηγίας 95/46.

57. Σε κάθε περίπτωση, το χρονικό πλαίσιο για την παροχή πληροφοριών βάσει του άρθρου 14 του ΓΚΠΔ δεν αντιστοιχεί στο χρονικό πλαίσιο που προβλέπεται στο άρθρο 11 της οδηγίας 95/46 [33]. Επιπλέον, ο νομοθέτης της Ένωσης αποσαφήνισε τη διάκριση μεταξύ των αντίστοιχων πεδίων εφαρμογής των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ, κάνοντας αναφορά στην πηγή των δεδομένων στην αιτιολογική σκέψη 61 του κανονισμού [34].

58. Για τους λόγους αυτούς, φρονώ ότι η απόφαση Ryneš δεν ασκεί επιρροή στην υπό κρίση υπόθεση και δεν είναι ικανή να οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα από αυτό που προτείνεται στις παρούσες προτάσεις.

[32] Το Kammarrätten i Stockholm (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης) στήριξε το σκεπτικό του στην εν λόγω απόφαση. Με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, η SL και η Δανική Κυβέρνηση υποστηρίζουν επίσης ότι η απόφαση αυτή ασκεί επιρροή στην υπό κρίση υπόθεση.

[33] Σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 95/46, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ήταν υποχρεωμένος να παρέχει τις πληροφορίες στο υποκείμενο των δεδομένων «ευθύς ως καταχωρηθούν τα δεδομένα ή, εάν προβλέπεται ανακοίνωσή τους σε τρίτους, το αργότερο κατά την πρώτη ανακοίνωσή τους».

[34] Όπως επισημαίνει η Επιτροπή στις γραπτές της παρατηρήσεις, η διατύπωση στην αιτιολογική σκέψη 61, «εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα λαμβάνονται από άλλη πηγή», είναι νέα σε σύγκριση με την οδηγία 95/46. Βλ. σημείο 32 των παρουσών προτάσεων.

59. Βάσει όλων των ανωτέρω, εκτιμώ ότι τα άρθρα 13 και 14 του ΓΚΠΔ έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται με χρήση καμερών σώματος την οποία φέρουν ελεγκτές εισιτηρίων που εργάζονται σε εταιρία δημόσιων συγκοινωνιών, εφαρμογή έχει το άρθρο 13 και όχι το άρθρο 14.

V. Πρόταση

60. Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Σουηδία) ως εξής:

Τα άρθρα 13 και 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων),

έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται με χρήση καμερών σώματος την οποία φέρουν ελεγκτές εισιτηρίων που εργάζονται σε εταιρία δημόσιων συγκοινωνιών, εφαρμογή έχει το άρθρο 13 και όχι το άρθρο 14.